

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Négy hasznos péntek 5 kr. Nagyobb terjedelmű és hosszabb hirdetések alkalmával a legelőször 10 kr. a második napra 5 kr. a harmadik napra 3 kr. a negyedik napra 2 kr. a további napokra 1 kr. Hirdetés vagy reklámot magában foglaló újság sora 50 krajcár. „Nyitár” ben megjelenő kélelmény minden péntek sora 30 kr. Hirdetéseket felvételre a kiadó hivatalában, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHNER M. H. könyv. iródszámban is. Név nélkül vagy bérmentesen beküldött levelek nem vételnek figyelembe. Kéziratok vissza nem adtak.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre . . . . . 10 frt.-kr. Fél évre . . . . . 5 „ „ Negyed évre . . . . . 2 „ 50 „

Egyes szám 5 kr. A lap szellemi részét illető minden közlemény: Nagy-hatvan-útcza, 1364. szám, Dúrózky ház, — a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben: GÁRDY K. LAJOS és társ. KÖNYVNYOMDÁSZATI és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában és a postahivatalok utján.

Egy regényből.

— De hiszen most új védtörvények vannak!
— Nem ér az semmit. Nem csináltattuk.

Jókai Mór. „Új földesur” II. 128. Második kiadás.

(r. e.) Ugyan mi átvitt bele a Debreczen-be, hogy itt, a világ-folyását megbeszélő és valószínűsítő eseményeknek szánt helyen . . . szemelvényeket közöl Jókai Mórnak egy régi regényéből. . .

Igy fogsz szólani, nyájas olvasóm, a midőn rájössz, hogy ez a vezércikk csak ugyan nem egyéb, mint anthologia, mint kalászat a legnagyobb magyar regényíróknak, szerintünk is legjobb regényéből.

Pedig még csak nem is akadémikusok-dásból fogtuk hozzá a szokatlan munkához. Nem felületességre való adat-hibákat akarunk kiszemelni és még csak azt sem célozzuk, hogy következtetéseket mutassunk ki a kormányparti vezérférfi régi és mostani nézetei között. Eszünk ágában sincsen. Ebbe ugyan belefáradhatnánk!

Egyszerűen Jókai Mórral magával akarjuk behonyoztatni, hogy ma, az általa is támogatott Tisza-korszak 12-ik évében ugyanazon visszasságok élnek, ugyanaz a nyomás nehezedik reánk, egyszóval éppen oly viszonyok között élünk, mint — Bach és Schmerling alatt.

. . . Már ezután nem szabad szűz dohányt szívni; be van hozva a monopolum; a dohányt csak trafikából lehet hoztatni, különben házmotóznak teszi ki magát az ember s ha tiltott kedvencét megkapják nála: nagy pénzzel lesz adósa a státusnak.

Garanvölgyi Ádám erre azt mondta: — Jól van. Nem fogok dohányozni többet. Legalább jobb étvágyam lesz.

És azzal fölvitette a padlásra ősi tájképeit, a minden veszedelemben hű kísérőket, mik annyi veszteségből egyedül maradtak meg családi klenódiámként és soha többet nem dohányozók vala.

Majd ismét egy másik huzavonva-jött napon azzal a hírrel örvendezteték meg, hogy bizonyára a bor is accisa alá esik, már ezután majd csak felsőbbek engedelmével lehet csapratúni a hordót, s meg kell adni az árát jókedvnek és haragnak, mert az ember mindkét esetben mentül többet fogyaszt, annál többet contribuál.

— Jól van. Tehát nem fogok több bort inni. Legalább jobban alszom.

És azontul nem nyult hozzá semmiféle italhoz, kivéve a vizet. . .

A fentebbi monologot egy öreg táblabíró, Garanvölgyi Ádám tartja, hat évvel a magyar szabadság-harc gyászos elbukása után. Meglehet ezt az évet találni; unokadcsesét — olvassuk más helyen — 20 évi fogságra ítélték s az 6 évi szenvedés után kiszabadul. A regény tehát 1855—56-ban játszik, a mikor az elnyomás a legerősebb, a magyar legerősebbé lenebb volt és a reá toluó balhelyzet ellen egyéb fegyverrel nem élhetett, mint a passiv ellenállásnak kissé nagyon is tompa fegyverével.

Tehát dohány monopolum . . . boraccis . . . finansz-beavatkozások . . . a magyar ember természetével homlokegyenest ellenkező intézmények.

A bécsi gondviselés akkor létrehozta, Tisza is most igyekszik vele ez intézmények hatványozott kihaszorításával megverni a szegény magyar embert. Hogy szivjon komisz trafikot és méreggel megrontott bort az a lakosság, melynek dohánya és bora jószág, nemesség tekintetében egyedül áll széles e világon.

Tessék passiv ellenállásról gondoskodni. Ha él ma is Garanvölgyi Ádám, ne dohányozzék trafikot, ne igyék megfinanszolt bort.

Bach és Schmerling bujt bele Tiszába. Ő tette tönkre az ország pénzügyeit, szenvedjen érte, a ki — ellátta ehhez való hatalommal.

De hát egy árvíz? Hogy néz ki egy magyar? Oh, ezt is gyönyörűen írja le Jókai Mór! . . . a Tisza valóban igen nagy ur. A fölháborodott szőke folyam a közepén egészen kidomborodva zudult nyilsebesen gátjai közt alá.

A töltésen kívül maradt topolyfák koronái, miknek csak a hegye látszott már ki a vízből, mutatták, mekkorát kellett annak néhány nap alatt áradni.

A nagy szárguldo viz színén egyetlen hajót, egy járművet sem látni, mások e hely malmokkal szokott rakva lenni, a mik sorjában, mint vadludak az égben, libegnek a kék víz fölött; terhes hajókat voutatnak mások alattságra fogott lovak; míg víz mentében mármaros oláhok tutajai szoktak csendesen vízmentében szállani; közben egy-egy könnyű gödös füstje is jelt ad a távolból, míg a part mentében halászcsonakok vontatják a kivetett háló apacsurját, mely magasra áll ki fanyelével a vízből; — most mind ez eltűnt. A malmok összezuva, letépve lánczaikról, a járművek partra vontatva, az egész víz színe járatlan, még csak az egyik partról a másira átjáró komp sem próbálkozik a víz erejével. A kőtől, fesszen megdagadva húzódik egyik parttól a másikig; a varjúk százával ülnek rajta sorban, mintha az ő számukra volna az csupán ottan. Csak néha rémlik meg az egymás hátán torló hullámok között valami fekete, a mi a vízből kérés alaku félrészzel kilátszik. Az ember találgatja, mi lehetne az? darab fa? házból elhuzott butor, vagy holt ember? . . .

Eddig a fényes leírás. Mily hatalmas, mily szingazdag egy kép! Egészen olyan, mint a minőt láthatni most is a Tisza, Béga és Temes mentén.

Es hogyan készül egy árvíz? Hát akkor úgy készült, hogy a védtörvények nem értek semmit. Nem magunk csináltattuk! Felel rá a regényben egy jólelkű, becsületes tisztartó ember, Kampós uram.

Hát kik csináltatták? Az „Új földesur” azt is megmagyarázza. A bevándorolt cseh és német hivatalnokok. Smerz mérnök, a kinek a pártfogója volt dr. Grisák cseh származású fiskális. Grisák ur éppen most tárklizik Breuhsel kerületi főnök ural és társalognak ilyenféleképpen:

. . . Nem hiszem, hogy sok haszna legyen Smerz mérnöknek azon a zsilip-építésen.

— Miért?
— No, a hogy a vállalat szabályozva van. Ezer tölgyfa czölöpöt levaratni, minden czölöpnek három öl négy láb hosszúnak kell lenni, egy öltre négy lábba a földbe leveretni; minden czölöpre száztizenkét ütést tetetni a kallósulyokkal; alig hiszem, hogy a vállalkozó napszám és anyag drágasága mellett, el nem számította magát. — Hát ön aduttokat hajgál el?

— Ugy? nem vettem észre; de hátha a vállalkozó száztiz helyett csak harminczat ütött a czölöpökre.

— Hát akkor két ölnyinél több kimarad a földből. Ön eldobja a veres alsót; pedig abból a szinből még egyet sem láttam.

Ott volt biz az heted magával doctor Grisáknál, de nem „beszélte belőle.”

— Vagy pedig két ölnyi czölöp kimarad a földből, de a föld alá megy le kevesebb.

— Ah, ez is igaz. Lám, lám! Erre ki gondolt volna. A bizottmány csak azt tudhatja meg, hogy mennyi áll ki a földből, de azt nem hogy mennyi ment le? s így egy harmad részt már az ő szerekben mindketten jót nevettek!

Ezen bizony azt hiszik, hogy most, a midőn a védtörvényeket már mi csináltattuk és ezeket a védtörvényeket egyszerű nyári árvíz úgy el tudta söpörni, mint a pelyhet, könnyen megtalálnók az alkotmányos Grisákokat, — Schmerz mérnököt és Breuhselket is. No meg azokat is, a kik az egész romlás felett — nagyokat nevetnek.

Akkor így magyarázták meg a zsilipek romlását:

„Tessék ide nézni. E czölöpöket az áradás mosta ki a zsilipgátból. Mindenkire fel van véve a rendelt hosszúság: négy öl, három láb. Most vegyük az öl mértékét s mérjük utána: a tetejétől az aljáig tesz csak három öl négy lábat. Ebből az a tanúság, hogy a zsilip czövekei öt lábbal kevesebb mélységre vannak leverve, mint tervben határozva van; itt a vállalkozó takarékoskodott. E takarékoság következtében most az, hogy az áradás alul töri keresztül a gátat, hiába volna minden erősítés felülről, a pilotákat a mostani vízárral megerősíteni nem lehet. Ezért vagyok kénytelen egészen új töltést huzatni azon a vonalon, a melyen e takaros munka tart; különben ott ázunk meg, a hol legjobban védve hiesztük magunkat.”

Azt hiszik, hogy e magyarázat megállna a mi legújabb árvízünkkel szemben is.

Es ki fogja megbüntetni az akkori gazembereket?

Akkor megbüntette a nép. Imé, egy a regénybe szőtt, de tényleg megtörtént jelenet. Az átszakított gáton álló mérnök (magyar ember és becsületes, a minők akkor nagy számmal találtak) egy csónakost megszólított.

— „Hahó! Ki vagy? Hová? Kitalálád Aladár, fegyverét lövésre emelve. A csónakos visszakialtott.

— Ne legyen az urnak baja azzal, hogy én ki vagyok? hanem gondoskodjék szegény életéről, míg van ideje; átszakították odafenn D-nál a töltést.

Átszakították? kialta fel Aladár a düh és kétségbeesés hangján.

— Ugysegéljen át azt. Láttam, ki volt az. Tudom a nevét.

— Ki volt?
— Nem mondom meg. Ha megmondanám, az urak becsuknának börtönbe. Jó dolga lenne; ha kiszabadulna, még dicsekedésre venné, hogy ő is ott volt, a hol annyin mások; de ha én tudom, hogy ki volt? abból halál lesz. Jó reggelt jó ur!

Meg is ölték a tettest. Most nem éri valami különös büntetés a kormányvédszárnyai alatt tűzött gazságok nagyszámú és méltóságos embereit.

Vagy csakugyan arra méltóztatnak várakozni, hogy más téren is a nép vegye kezébe a megtorlás fegyverét? Ne tessék azt bevárni!

„. . . Hja, biz az ócska kastély még most is áll.

A tétéjével ugyan nem bánt irgalmasan az idő, de alapjai nem engedik magukat megrendíteni.

Pedig azt beszélik már róla, hogy összevissza van furdalva patkánylukaktól, elkorhadtak téglái, gerendáit megörölte a szuh; csak egy jóra való zivatar kell neki, hogy halomra omoljon s megadja

magát a mulandóságnak: és ime, az új építmény hamarabb összeroskadt s az ócska ház még most is daczol az elemekkel, tanúságot téve róla, hogy a hajdani . . .

Ezt Jókai Mór az „Új földesur”-ban meg nem ronthatott ősi kastélyról mondja el a regényben, de érti a magyarálat alkotmányos szabadságra.

A melyet akkor a Bachok és Schmerlingek, most Tisza Kálmánék igyekeznek „alapjaiban megrendíteni.”

Hogy várták, hogy lesték akkor is a szabadság tavaszának felderültét!

Addig pedig aludta a nemzet téli álmát, mint a medve. Irja is Jókai:

„A medve igen nagy filosofus. Míg derültek az élet napjai, addig élvezi azokat, s ha zordonulni kezdenek, nem keres idegen hazát, mint a golyák, nem is megy rabolni az erdőre, mint a farkas, nem megy szolgálni, mint a kutya: hanem behuza magát egy csendes, előre kiszemelt oduba, ott összekuporodik, s nagy megnyugvással várja, hogy melyikük unja meg hamarabb a passiv ellenállást: ő-e, vagy a tél?”

A gyertyaszentelő-verőfényről már sokan hitték, hogy ez a tavasz.

Csak a medve, a nagy filozóf nem hitte.

„Még tél van — folytatja tovább pompás rajzát a nagy író — még nincs miért fölébredni a medvének.

A közben jött egy fürgeteges, havas, zuzmarázos korszak, csüggettség köde ült minden kedélyen: fagyva volt minden reménység, korán kihajtott könnyenhivésnek leforrázta leveleit a dér, a szürke ködben csak a vészholókárogása hangzott: „kár várni! kár akarni!”

Ekkor egyszer szokatlanul rossz kedélyllyel jött az öreg urhoz Ankerschmid; s nyomtatott újságból rossz hírt hozott neki.

„Minden kő meg van birt bolygatva; a mi még hazafi reménynek alapul szolgált; csak egy állta ki a rontás bontás nehéz időszakát: a vallásszabadság; most a rettenetes újítók e végső kőnek feszíték sarkaikat, hogy azt is kivessék helyéből. — És az idő nagyon kedvező rá: mert nagyon sötét van és nagyon hideg. . .

Erre a hirre Garanvölgyi közönyös arca kigyulladt.

„Akkor ez az idő, melyben a medve elhagyja oduját.”

Nos, mi is várjuk ezt az igazi tavaszt. Most is meg van bolygatva minden kő. Most is fürgeteges, havas, zuzmarázos korszak; csüggettség köde ül minden kedélyen; fagyva minden reménység; könnyen kihajtott könnyenhivésnek leforrázta leveleit a dér, a szürke ködben most is csak a vészholókárogása hangzott: „kár várni! kár akarni!”

Minden kő meg van bolygatva; a vallásszabadságot — azt meg éppen hamar dobtuk oda egy kis főrendiházi tagságért és államsegélyért és egyéb világi dolgokért.

És a medve még sem hagyja el oduját. . . És Tisza — a legújabbkori Bach és Schmerling — megtöbbszörözött számú hiveivel folytatja tovább a rombolás művét.

Ezt a rombolást és a romboló hadjárat végét lehet majd érdekesen leírni!

Pedig a jövő Jókai Mórnak nem lesz vele sok dolga. „Az új földesur”-hoz kell egy új kötetet írni. A régiek czime leend: I. Mikor elienségeink törnek ellenünk. Az új rész pedig: II. Mikor magunk törünk magunk ellen.

Gr. Degen-
testparancnok
ik. Tegnap egé-
s volt az összes
altábornagy urat
város ötös disz-
nusz. A főtéri
végre valahára a
a nálunk szünetel
gmondi ur Sze-
munkálatával 180
pebizonyul tehát,
keveset szorit.
tulajdonát képe-
t baleset történt.
asabb helyről le-
masik gyermeknek
a tolató mozdony.
oltási tör-
ban a belügymi-
dolgozatot ki-
e meg valamenny-
y a legszelebb
az abban meje
szigorú végrehaj-
zesről gondoskoi-
nosan végzendő
oltás körüli eljá-
s közli az oltási
intáit. A minisz-
tóságok figyelmét,
aházakban, aggá-
n, valamint azou
intézetekben a hol
tartózkodnak, oly
el nincsenek beol-
taltat valóságos him-
mlől való beol-
tásnak.
ből Az aka-
s-dik iskolai év-
és egyh. kerületi
got pedig Szent-
alakítása. A
színház nézőtere-
rendő átalakítását
t. E javaslatot már
al. Az átalakítás
nok tervői szerint
tenik.
veszedelmé-
vadit szerencsétlen
n az Isten nehe-
tíz de irtoztos
gyest látogatta meg
asa óriási. Május
al nem tűzben, ha-
jeggel és iszonyú
zstetőköt elsőpört,
ket, sőt felöntöket
ereje. Az utcák
állottak. A látvány
kevesestett ár, hön-
gyesv onlott. Sokan
kultek a vasuti é-
elen lekaptak az in-
ontotta a bemene-
huzódtak, de a
szoritotta őket. A
lt s az asszonyok
zett a véglete nap-
t helyen tűz
következőket írják:
Nagy-Károly büsz-
os kakast. Torna,
a szerencsétlenség
ányokat, csak annak
k köszönhető, mely
ket s a tűzre ke-
á tette ez által.
a Kálmándi-utcán
szelvezés a szikrákat
snak szenával teli
nat m ulva szintén
emberfelelti erővel
a szél roppat meg-
n végre a két csür
rült volna lokalizálni
ly elmult, egyszerre
t templom rit-
gyult ki. Irto-
támadt, mely első
otta a népet, ugy-
eledkezett. Elszánt,
ban csakhamar visz-
t, s feltörve az égő
el és életük koc-
oltáshoz — Óriási
a körülmény, —
nem tudtak hozzá-
ember fel ment a
ált zászló rudjával
eket. Alulról tenger-
férfi veszedelmes
oronytató égésének
szűnt meg a baj,
és tüzet fogott volt.
t. A tető nagy részét
ogy sikerült elfoj-
re a tegnap előtti
nak ázva s így a
ppant gyorsasággal,
gy mily pusztításokat
ár annyira el van
n perczen újabb
rangzó hallik akár
fut ki az utcára,
kakas jelentkezett-e
n levő kut elrom-
afogtak a tűzoltó-

* Az új ref. templom székeinek készítése javában folyik Nagy S. asztalos és társai műhelyében, aug. hó végére készen és beállítva lesznek azok. A negyedik harang aug. hó első hetében fog megérkezni.

* Az iparos ifjak tánczesztélye. Az iparos ifjak önképző és betegesztélye aug. hó 10-dikén azaz holnap, fennállása 14-dik évfordulati napján tánczmulatságot rendez a nagyerdei vendéglőben. A mulatság iránt városszerte nagy az érdeklődés; tömérdek leányos családnál folyik a készülődés. A nemes célu egylet meg is érdeklődött, hogy a közönség ily módon is tanúsítsa iránta való jó akaratát és pártfogását.

* Mének kisélejtezése. A debr. m. k. mentelep udvarán a mén anyagának kisélejtezése, az idén a folyó július hó 16-ik napján, a reggeli órákban fog eszközöltetni. — Midőn ezen határnapot, a miniszterium közli: egyúttal felhívja, a lótenyésztő bizottság összes tagjait, hogy ezen kisélejtezésnél, — melynél a gazdasági egyesület és a gazdálkodás is szívesen láttnak — jelen lenni szíveskedjenek.

* Melegnapokban. Folyik a zár vizsgálat a kisnyelűk közt. A feladók nagy kiskis kecsk szemű izgó-mozgó apróságokra jött. A tanfelügyelő nyájában kérdi meg tudnánk-e mondani kiskis: milyen kiegészítőket ismer? — Kicsike: Igenis. — Tanfelügyelő: Tehát lesz... — Kicsike: Először alanyi kiegészítő. — Tanfelügyelő: (megütődve), például — Kicsike: Például legyen az anyja a mama. — Tanfelügyelő: Jól van. Tehát az anyja a mama. Kiegészítője... — Kicsike: — Kiegészítője — a turnár.

* Főznitanul. A nagyságos aszszony belép a konyhába és hát ott talál a szakácsné mellett egy emberséges bakát, a ki hosszú, mint egy csatakirgó, és szerelme, mint párzaskor a tengeri béka. — Zsuzsi, mit keres itt az a katoná? — Oh, csakolom a kegyes kezét a gysága, hiszen főznitanul! — feleli vissza az okos Zsuzsanna.

* Derékgyermek. A főiskolai 5-ik és 6-ik elemi osztályok növendékei — krajczáros gyűjtés útján — 3 frt 5 krt adakoztak az erdélyi magyar közművelődési egylet részére. Azon növendékek pedig, kiknek az iskolai takarékpénztárban betétek voltak, lemondtak e betétek kamatairól, 1 frt 41 krról s ezen összeget is felajánlották ugyanazon célra. Így összesen 4 frt 46 krral járultak a közművelődési egylet céljainak megvalósításához. Ugyanazon osztályok derek növendékei — krajczáros gyűjtésből — 1 frt 71 krt adakoztak a leégett eperjesi evang. kolégium részére. Összesen tehát 6 frt 17 krra rug hazafias adományok. Ezen összeget Káposztás Imre tanító ur kézbesítette nekünk, s mi azt postai utalványon rendeltetési helyére juttattuk.

* A szomszédból. Halálozás. Luby Zsibmond, Szatmár megye egykori aranytollú főjegyzője, Ökörön meghalt. Ujfalusi Sándor, Szatmár megye alispánját, Nagy-Bánya városa díszpolgárává választotta. — Bihar-Füreden a fürdő-vendégek több makedvelői előadást terveznek. — A Szent-László fürdő e hó első napjától fogva oly látogatottságnak örvend, melyet évek óta nem tapasztaltak. Helyes y Maria ma fog föllepni utoljára a nagyváradi szinkörben. Ma lesz

a jutalom-játéka is. — Nagyváradon legközelebb telefon-hálózatot fognak létesíteni. A hálózat felállítására Róth János vállalkozott.

* A tűzoltó-egylet köréből. A püspökladányi tűzoltó egylet f. hó 3-án az Eperjes erdőben sikerült nyári tánczvigalmat tartott, melyen a debreczeni tűzoltó egyletnek három tagja vett részt, kik oly kitűnő magyar vendégszeretben részesültek, hogy az a másnap déli vonatról lemarasztotta őket s csak az esteli vonattal térhettek vissza Debreczenbe. Folyó hó 7-én d. u. 2 órakor egy rendőr azon jelentést tette az őrtanyán, hogy kétmalom-utcán 878. sz. a Szűcs István házában tűz van, mire az őrség önkéntesekkel megerősödvé gyorsan ki vonult, azonban a belőlől kigyuladt nádfedelet már a háziak és szomszédok által eloltva találta, úgy hogy az ki sem ütött a fedélén. A vezénylő parancsnok nagybő biztosság okáért a teeskendővel a fedelet kívül is belől is jól meglocsoltatta s az őrség vissza vonult az őrtanyára. A tüzet a beszállásolt közöshadseregbeli huszár vette észre. A tűz valószínűleg gyújtás eredménye. F. hó 7-én Muraközy Károlynak, mint tésén az egylet 9 tag képviselte.

* Nyilvános nyugtatvány. Az iparos iskolában kiosztott ösztöndíjösszeg gyarapításához újabban vettem Bauer és Társas uraktól 5. Szalai István barom orvos úrtól 2 forintot. Fogadják a kegyes adományozók a megjutalmazottak nevében is halás köszönetemet. Dóczy Gedeon, ip isk. igazgató.

* Szintársulatunk M. Szigeten. Lapunk egy barátja f. hó 7-én kelt m.-szigeti levelében a következőket közli velünk: Új színházunk május 22-én nyílt meg, a debreczeni szintársulat idestova egy hónapja játszik benne a közönség teljes melegegésére, a nyári időhöz képest elég jó pártolásban részesülnek, a színház igen csinos, mint nyári színháznak, nincs párja az országban, kicsi, csak 600—650 nézőre van, de igen jól sikerült minden tekintetben.

* Köszönetnyilvánítás. A nagyérdemű közönség, mint azon jó barátok, ők ismerősök, pályatársak, kik megboldogult kedves férjem végtesztességétől részvétőkkel mely fájdalomkban osztozni, szíves megjelenésökkel azokon könnyíteni óhajtottak, fogadják egy a magam mint gyermekeim és sógorom részéről legnagyobb hála kifejezésemet. Özv. Muraközy Károlyné.

* Szerencsésnyerő. E hó 5-én ejtett meg a XII-ik állami jótékony célu katonai sorsjáték húzása. A főnyereményt (60,000 frt) az 55225. számú sorsjegy nyerte el. E sorsjegyet Mendelovics Lajos ur tözséjében Feldmann Baum Miksa kereskedő segedje vásárolta meg.

* A kék kakas. Jóízű történetke játszódott le a múlt napokban itt nálunk a belváros kellő közepén Szerelpnek benne egy ismert fiatal ember meg egy kakas, a kik egy háznál laknak, s azonfelül, hogy az egyik fiatal ember a másik pedig kakas, az a különbség van közöttük, hogy az egyik — már mint a fiatal ember — a hajnali órákban szokott lefeküdni, a kakas pedig akkor szokott fölébredni. Az akkori érdekes reggelen is, a mikor a történet lejátszódott, a fiatal ember kissé tovább találta élvezni a távol kék ködében pirkadó nap fényét, mint kellett volna s a hajnali szellő andalító susogása mellett hajította le a jökeddvel és egyébbel telt fejét a párnára. Alig szenderült el, fölébredt a derék lakótárs s egy szolid kakasozó illó pon-

tossággal kukorekolni kezdett a fiatal ember ablaka alatt. Persze hogy egyszerre vége lett az álomnak s derek barátunk álmosan a poklok mélyesége fenekére kívánta a hajnali fölötte hangos hirdetőjét, de minden eremény nélkül, mert az nemcsak hogy a poklok mélyesége fenekére repült nem mutatott kedvet, hanem az ablaka alól sem távozott el. Hősünk különféle kedélyállapotba jutott a harsogó kiáltásokra, a mik perczenként meg-megújultak az ablaka alatt Eleinte csak mosolygott, de mikor az álom csak nem akarta meglepni fáradt pilláit, azzal az elhatározással nézett körül a szobában, hogy valami kezéigébe akadó apró tárggyal elhallgattassa a süketítő zenét, a mely percről-percre türethetlenebbé vált. Sikerült ilyet találnia. Pár percz múlva nehéz tárgy ütődött az udvar kövezetéhez, épp a tigan kukorekoló kakas mellé s egyszerre megszűnt az ének s a fiatal ember nyugodtan folytathatta megkezdett álmát. Reggel nagy meglepetés várt a házbellekre. A nagy fehér kakas, a mely még egy nappal azelőtt az idomai megnyerő szépségén kívül tollainak vakító fehér-sárgás színével is hódított, az éjjel "akkor reggel felspergtek s a nagy titkosan... cserepöpit, a mivel a fiatal ember a szorgalmas kakast elhallgattatta, a házbellek nem látta ták, előtűk bizonyára ma is rejte helye eshetett a szép fehér kakasnak ily hirtelen módon történt megkekulése. A büszke kakas látható megadással hordja bekekitett tollait s az alizarin tinta annyira lehűtötte a kedvét, hogy a korán lefekvő lakótársát nem igen zavarja többé vidám kukorekolásával.

— Tudomásul. Az Iparos kör kerthelyiségében vasárnap verseny-kuglizás tartatik, miről ez uton is értesítjük egy a kör tagjait, mint szintén az ezen alkalomban részt venni kívánó vendégeket is.

* Majolika-festészet. A kik a majolika és porcellán-festészetet alaposan elakarják sajátítani, arra most kiváló alkalmuk nyílik. Ugyanis városunkban időzik Teszár Ferenc edény-festő, ki a majolika és porcellán-festészetből tanfolyamot szándékozik városunkban nyitni. A tanfolyam 14 napig tart, s a tandíj 10 frt. A szerkesztőségünkben bemutatott festett majolika és porcellán edények oly gyönyörűek, hogy bárkinek ösztintén ajánlható ezen szép és jövedelmező iparág elsajátítása. — A tanfolyamra jelentkezhetni lehet Hercegh János ispotályi tanító urnál.

* A takarodó ma este zeneszóval fog doboltani.

* Adományok a Nőegylet javára. Br. Josineczky Miklósné urhölgy ómltsága a jótékony nőegylet javára 5-öt forintot volt kegyes az elnökség útján — be-küldeni. — A midőn az összeg átvetélet elismerni szerencsém van: egyszerre mind a kegyes adományozónak, egyetünk iránt mutatott meleg érdeklődésért szíves köszönetet mondok. Ezzel kapcsolatban kedves kötelességemnek ismerem köztudomásra hozni az "István" gőzmalom társulat tek. igazgatóságának egyetünk Árvalháza iránt tanúsított amaz újabb jótékonyágát, mely szerint az árvák részére a közelebbi napokban egy zsák lisztet volt szíves küldeni. — Fogadják az igen tisztelt igazgatóság jószágáért, az Árvák nevében nyilvánított halás köszönetemet. — Debreczen 1887 jul. 8. Györi Elek nőegyl. pénztárnok.

* Wenger Lajos ur által mai számunkban közzé tett hirdetését ajánljuk olvasóink figyelmébe.

* Ujkávéház. Jónás Lipót, a "Korona" című vendéglő és szállodának évtizedeken keresztül volt bérleje a piac-utcai Klein ház alatt, oly fényvel csinnal és izléssel berendezett kávéházat rendezett be, minővel még helyi üzlet nem rendelkezik s mint halljuk, ezen üzlet holnap vasárnap fog átadni a közönség szórakoztatására. Jónás Lipótnak jó hír s neve sokkal ösmeretesebb, mint hogy őt nagy hangzásu reklamokkal ajánlanók a közönség tömeges pártfogásába.

* Kerestetik. Az ebesi pusztáról eltevedt, egy három éves, piros pej, kanca csikó, baloldalan P. I. jeggyel. A megtaláló jelentkezzék Pálffy István tulajdonosnál, varga utca 2062 sz. alatt.

Felelős szerkesztő **Gáspár Imre**
Kiadó **Kutasi Imre**

Haszonbérleti hirdetés.
A néh. Thamassy Károly hagyatékához tartozó 43 és fél hold ujosztásu tanya föld a várostól félórnyira a nagy zsinegyiyei... épít. levő... lakrészből, 2 szobával s konyhával, egy kamarából s egy 6 lóra való istállóból, folyó év Sz.-Mihály napjától számított 3 egymás után következő évre haszonbérbe kiadandó.
A feltételek megtekinthetők özv. Hubay Bálintnál, fűvészker-utca 1077. szám alatt.

Hirdetés.
Vagyonbukott **Plávics Kálmán** és **Plávics Doszpoly Julianna** b. ujjvárosi kereskedők csődtömegéhez 1—770. t. sz. a. leltározott, és 9548 frt 68 krra becsült rövid, fűszer, vegyes és vasárukból s bolti felszerelésből álló raktárának. zárt ajánlat útján való eladatását, a csődhitelezői választmány 4. sz. a. hozott határozatával megrendelvé, a venni szándékozók felhivatnak, hogy a becsár 10% ja: 955 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **Tordai Gábor** ügyvéd ur mint a csődválasztmány elnökéhez Debreczenben, folyó évi július hó 20-ik napjának d. u. 5 órájáig nyújtsák be. A később beérkezett, valamint a becsár 75%-ján alul tett ajánlatok, nem vétetnek figyelembe.
A csődhitelezői választmány a beérkezett ajánlatok el-, vagy el nem fogadása kérdésében, fenntartja magának a szabadon intézkedés jogát és sem a menyiség, sem a minőség tekintetében, szavatosságot nem vállal.
A csődeltár alulirott tömegdönök debreczeni kis-mester-utca 1101. sz. a. lakásán naponta d. u. 2—3 óra között, az áruraktár pedig B. Ujjvárosban az üzlet helyiségben 1887. évi július hó 13. és 14. napján d. u. 2—3 óra között megtekinthető.
Vevő köteles a megvett tárgyakat 24 óra alatt elszállítani.
Szilágyi Bálint, ügyvéd, mint tömegdönök.

H I R D E T É S

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy a **Dáné István-féle** piac-utcai kereskedést átvettem, minden ottan levő árucikkeket,
a bevásárlási áron tetemesen alól árusítom ;
különösen a következő cikkeket vagyok bátor a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani:
mindennemű női-, férfi- és gyermek-czipőket, BŐRÖNDÖKET és MINDENMŰ UTITASKÁKAT.
Evvő eszközöket, ollókat, zsebkéseket, esernyőket, ruha-, haj- és fogkeféket, pénzes- és szivartárcaikat, ételhordó tálcákat, albumokat, szappan és illatszereket, pipákat és pipaszárazakat, szipkákat, oskola táskákat, függöny tartókat, filceket és viasszos vásznakat.
Továbbá orvos urak részére **orvosi szereket.**
A nagyérdemű közönség szíves pártolását kérve, maradtam kiváló tisztelttel
Wenger Lajos.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődeje
Kassán, eperjesi-ut 6. szám.
Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemeltatásával czélszerűen s gondosan gyártott jöhrnevi gépeit a közeledő nyári időnyre, nevezetesen:
Cseplőkészítelt könnyű járással, járgány vagy gőzmozgony általi hajtásra.
Kézi-cseplőgépeit, járgány hajtásra is alkalmazva, szalmazáró készülékkel, vagy a nélkül.
Baker- és magtár-rostait, továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgepeket és gőzkazánokat. Szégyár-üzem-zuzókat stb.
Gépgyárunkban gyártmányainknak jelentékeny készletét tartjuk állandóan; bizományi raktárt pedig:
SESZTINA LAJOS urnál Debreczenben,
Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és térmentve küldjük.

Eladó!

Hatvan-Vendég-utcán a 3386-dik sz. ház 18 és fél hold új földdel az Ondód mellett, tanyai új épülettel 5000 forintért eladó. Jövedelmez 460 frtot. A házban 400 frt teher van. Értekezni lehet az 1404-dik sz. háznál.

Eladó ház.

A kisvárad-utcai 2117. számú új ház, 6 szobával és minden hozzátartozandóval, egy két — esel-ig több évi fizetési határidővel — szabad kézből eladó. Értekezhetni a tulajdonossal ugyanottan.

